

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**In Canonem Sacrificii Missae, Vti & reliquas eiusdem
Partes Brevis Ac Lvcvlenta, & ad pietatem vtilis Expositio**

Veken, Frans van der

Coloniae, 1644

§ 1. De Oratione: Vnde & memores nos serui tui

urn:nbn:de:hbz:466:1-9878

§. I.

*De Oratione, Vnde & memores
nosserui tui.*

POst memoris animi præceptum, è
sacris tabulis recitatum, eum tum
suo & ministrorum; tum populi nomi-
ne profitetur Sacerdos: memorem in-
primis Dominicæ *Passionis*, quam me-
ritò tam beatam vocat; quoniam no-
bis ab illa omnis beatitudo tam præ-
sentis vitæ, quam futuræ veluti è fonte
promanat: nec non & ab inferis *Resur-
rectionis*, sed & in cœlos gloriose *Adscen-
sionis*; in quibus duobus mysterijs quid-
nam momenti ad salutem nostram con-
sistat, ut præ cæteris commemorari o-
porteat, diximus c.i. §. 10.

Horum autem memoria est Deo glo-
riosissima: quippe per quam testemur
eum esse horum omnium mysteriorum
donorumque authorem: quæ cum su-
pernaturalia sint, longè magis diuinam
omni-

omnipotentiam & bonitatem commendant, quām alia Dei opera, etiam cœli terræq; crēatio. Si enim, teste Augustino *a*, gratia Dei non solum omnia sydera & omnes cœlos, verūm etiam omnes Angelos supergreditur, quid de lumine glorię, quid de hypostatica vniōne, omnibusq; alijs promissis & donis, quæ D. Petrus *b* maxima & pretiosa antonomasticè vocauit, sentiendum?

Nec nudam modò memoriam vacuamq; adferimus, sed cum *hostia*, quæ tam præclaræ Maiestati, eiusq; beneficiorum magnitudini sufficiat: cum *hostia pura*, quam Dominus per Malachiam *c* nominis suo in omni loco offrendam prædixit: cum *sancta*, quam Pater sanctificauit *d*, & unxit oleo hypostaticę vniōnis, præconsortibus suis: cum *hostia immaculata*, quippe quæ simul est Sacerdos & Pontifex, sanctus, innocens, segregatus à peccatoribus *e*.

F 6 de-

a l. 2. ad Bonif. c. 6. b 2. Pet. i. c Malach. i.

d Ioan. 10. e Psal. 44. f Hebr. 7.

denique cum pane vitæ aeternæ, de quo ipse Saluator a, *Qui manducat hunc panem, viuet in aeternum, & calice salutis perpetuæ.* Nam totum hoc Sacramentum esse quoddam pignus futurae gloriæ & felicitatis, docemur in Tridentino b, & in oratione Ecclesiæ, quæ præscribitur in festo Corporis Christi, *fac nos diuinitatis tuae semperiternâ fruitione repleti;* quam pretiosi Corporis & Sanguinis tui temporalis perceptio prefigurat.

Ne vero tanto antidoro, diuinisque beneficijs pari nobis quidpiam arrogemus, & quasi cum Deo compositi c, ex quo certare & iustificari videamur, additur in Canone, *de tuis donis ac datis;* ac si cum Davide d diceret Sacerdos, *Quis ego ac populus meus, vt hæc tanta munera offeramus? Tuas sunt omnia, & quæ de manu tua accepimus, dedimus tibi.* Quare tantum abest, vt veterum beneficiorum nomina dissoluamus, vt

ac
a *Ioan. 6.* b *Sess. 13. c. 2.* c *Job 9.*
d *i. Paralip. 29.*

acceſſione nouorum ea plurimūm creſcant; atque ita ſemper diuine Maieſtati obſtrictiſſimi ſimus.

§. II.

Supra quæ propitio ac ſerena
vultu &c.

CVM nihilominus, Tridentino teſte a, tanta ſit Dei erga nos bonitas, ut noſtra velit eſſe merita, (Sacrificia hīc dicamus) quæ ipſius ſunt dona: neque aliud creature erga creatorem conditio ferat: rogamus viſitatā apud ſacros authores metaphorā, ut propitio ac ſerena vultu ea reſpicere dignetur; ſicuti trium ſibi chariſſimorum in veteri lege mu- nera ſacrificiaq; reſpexit, & accepta ha- bere. Quod vt ſano ſenſu intelligatur,

Notandum, in præſenti munere, ſeu Sacrificio, reperiri duo, rem ipsam ob latam, & actionem offerentis: hanc ite rum diſtingui in actionem offerentis.

F 7

prin-

a Seſſ. 6. c. 16.